

2. La Font de Cupido

Cupido:

Oè,
Dorm, nineta, dorm...
i escolta el que et diré:

Mimí: *Què és això que sento?
On són aquestes veus?*

Oè,
Barca sens port...
I busca recer.

Mimí: *Qui demana? Qui em treu
del meu descans i el meu respir?*

Sóc la font de les dreces
que apropen l'aire fins al bes del vent
portant un nuvi fins a les solteres...

Què vols?

Mimí: *Qui m'ho pregunta?*

Respon!

Mimí: *Renoi, quin geni!*

Què busques?

Mimí: *Marit! Voleu que us ho digui? Marit!!*

Mimí:

Sóc la filla de Monsieur de Matignon.
Tinc la dot més ben dotada del país.
I si no em casés aviat, moriré casta!

Cupido:

Va i ve
Barca sense rumb...
I busca recer.
Aï, filleta, com et dius?

Mimí: *Mimí!*

Mimí, vaig a dir-te una coseta:

Mimí: *Oh, Déu, se m'ha esquarterat una
ungleta...! I fixa't: se m'arruga el vestit...!*

Ets més curta que un mànec d'aixada!

Mimí: Però si tinc tot el que ha de tenir una dama:

Nas de pruna, llavis de magrana,
i un ble de cabells que m'encercla la cara.
Però... Com us atreviu? Qui sou vós, que amb
semblants paraules goseu importunar-me?
Veus cap aquí, veus cap allà.
I jo ja no m'hi veig amb tanta giragonsa!
Si no heu de consolar-me,
feu el favor de callar!!